

lig om 2 mia. kr. til kvalitetsforbedring i løbet af indeværende valgperiode.

Jeg kan ikke forstå, at et radikalt parti, der gerne vil bryste sig af at give mere valgfrihed til den enkelte, kan være imod, at man giver forældrene den lettelse, der ligger i, at de slipper lidt billigere for pasningen af børnene. Det giver altså børnefamilien et større rådighedsbeløb, som jo bl.a. kan bruges til at gøre gode ting for børnene i familien. Det er da en mærkelig tankegang, at det eneste sted, man kan gøre godt, er institutionen. Det kunne da også være, familien kunne gøre noget godt for børnene.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg vil godt sige, at statsministeren trak lidt på smilebåndet, da han beskrev sig selv som repræsentant for den brede befolkning. Det kan jeg godt lide, det er udtryk for selvironi, og det er en god egenskab, som jeg er lidt overrasket over at statsministeren har, men glad for at konstatere eksisterer.

Så kan jeg konstatere, at statsministeren har en lille smule vanskeligt ved at håndtere nye begreber. Således kan statsministeren ikke forstå, at solidaritet ikke holder sig inden for kommunegrænserne. Jeg vil bare sige til statsministeren, at når vi i Aalborg gennem aktioner, strejker osv. fik byrådet til at tage nedskæringerne af bordet i folkeskoler og daginstitutioner og fik kommunalbestyrelsen til at bryde den ramme, som regeringen har lagt ned over den, så synes vi nu også godt, vi kunne få kræfter til at demonstrere én dag mere for at vise, at vi faktisk støttede de folk i Århus, som er ramt af meget hårde nedskæringer. Så jeg tror, at statsministeren er nødt til at forstå, at solidaritet kan gå hen over kommunegrænser, ja, måske endda hen over landegrænser. Det er måske en af de særlig smukke ting ved solidaritet.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det viser jo blot, at jeg har fuldstændig ret i min analyse, at det her dybest set ikke handler om situationen i den enkelte institution og omsorgen for børnene i den enkelte institution, det handler om en politisk kamp.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det vil nok tage meget lang tid at få statsministeren til at forstå, hvad solidaritet er, men jeg

skal afsløre for statsministeren, at det bl.a. kan betyde, at man godt kan interessere sig for, hvordan børn, som bor i Århus, har det, selv om man bor i Aalborg. Det er sådan et af elementerne.

Det andet er, at statsministeren ikke synes at kunne forstå, at der er utilfredshed, for der mangler jo ingen penge. Jeg synes, statsministeren skulle lytte til Dansk Folkeparti, der inden for den sidste uges tid har sagt, at statsministeren måske somme tider kommer lidt for højt op i luften, når han flyver rundt i verden. I går mente hr. Kristian Thulesen Dahl jo i sådan ca. 3 timer, at der var brug for 1 mia. kr. mere til kommunerne. Nu ved vi godt, at det er sådan med Dansk Folkeparti, at de udskifter deres synspunkter lige så hurtigt, som de ekskluderer medlemmer. Men alligevel det, at Dansk Folkeparti mente, at det var nødvendigt at indtage det synspunkt i nogle få timer, bør vel gøre det klart for statsministeren, at der måske er noget om snakken.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes, det allerbedste svar på det er en vedtagelse af det forslag, der ligger fra netop Dansk Folkeparti og de to regeringspartier i dag, hvor der står, at vi i fællesskab vil sikre, at aftalen og dens forudsætninger overholdes.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, der er grund til at takke statsministeren for hans grundige, saglige, seriøse besvarelse af de indlæg, der har været fra vores gode kolleger i den nordatlantiske gruppe, men derefter synes jeg sådan set også at det gik i stå.

Jeg synes faktisk, at det er lidt pinligt for statsministeren, at vi står i en situation, hvor rigtig mange mennesker, uanset om man mener, det er ballademagere eller ej, er bekymrede for den udvikling, samfundet er inde i, og at statsministeren så bestemmer sig for, at det er tidspunktet at blive plattenslager på.

Jeg synes, vi må tilbage i det seriøse spor, og vi står jo i virkeligheden der, hvor statsministeren i dag har gentaget – nærmest vadet rundt i – at man har besluttet sig for på den lange bane at være økonomisk uansvarlig.

Den Velfærdskommission, som man selv havde sat i verden for at udtænke, hvad vi skal gøre for at bevare velfærden på lang sigt, sagde utvetydigt: For at vi kan finansiere velfærdssamfundet fremover, er der nødt til at være en markant omlægning af det danske skattesystem. Statsmi-